

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας τα πάρουμε με τη σειρά, διότι αλλάζουν όλα **καταιγιστικά**.

Εμείς ξέραμε για ένα γιγάντιο ιδιωτικό κρατικό εξωτερικό **χρέος** προς τράπεζες και funds (η συντριπτική του πλειοψηφία σε Γερμανικές και Γαλλικές τράπεζες). Το χρέος αυτό, σε μια κίνηση καθοδηγημένη από ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ και με στόχο σωτηρίας των τραπεζών τους, το μετέτρεψαν σε επίσημο κρατικό χρέος προς την ΕΚΤ, τις χώρες της ΕΕ, τους μηχανισμούς της ευρωζώνης. Οι αναδιαρθρωμένες αυτές **δανειακές συμβάσεις χρέους**, περιλαμβάνουν ως αναπόσπαστο μέρος τους ένα πακέτο ατελείωτων αντιδραστικών αντεργατικών “μεταρρυθμίσεων”, γνωστές ως **μνημόνιο**, ώστε, μεταξύ των άλλων, να εξασφαλίζεται και η **αποπληρωμή** του ληστρικού χρέους.

Αυτά ξέραμε. Μέχρι χτες που είχαμε δεξιές κυβερνήσεις και παντοκρατορία των Πρετεντέρηδων. Λογικά, επί μιας αριστερής κυβέρνησης, αν μη τι άλλο, περιμέναμε και περιμένουμε τα πράγματα να φωτιστούν περισσότερο.

Και αρχίζουμε τώρα:

Στην αρχή μάθαμε πώς **“άλλο μνημόνιο, άλλο χρέος”**. Το πρώτο θα καταργηθεί αμέσως, το άλλο είναι ευρωπαϊκό ζήτημα, θα το συζητήσουμε με τους εταίρους. Τελικά, η διαγραφή του, στάλθηκε στον κάλαθο των αχρήστων...

Μετά, ήρθε το **“άλλο μνημόνιο, άλλο οι μεταρρυθμίσεις του”**. Είναι τα “φύλλα συκής” του, ήταν η έκφραση του Πρωθυπουργού. Έτσι, το μνημόνιο μπορεί να καταργηθεί, αλλά να μείνουν οι “μεταρρυθμίσεις” του. Έτσι ισορρόπησαν όλα, βοηθούσης και της **θεωρίας των παιγνίων** του Βαρουφάκη: είμαστε 0% υπέρ του μνημονίου, αλλά 70% υπέρ των (καλών) “μεταρρυθμίσεων” και 30% κατά των (κακών) “μεταρρυθμίσεων”.

Αλλά και αυτές οι κακές “μεταρρυθμίσεις”, ρυθμίστηκαν κάπως: **“Άλλο πράγμα η γενική πολιτική λιτότητας, άλλο πράγμα το mail Χαρδούβελη”**. Πλεονασματικούς

προϋπολογισμούς μπορούμε να έχουμε συνεπώς και με άλλους τρόπους, με ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΜΕΤΡΑ, πάντα όμως μαζεύοντας από τα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Και τώρα, ήρθε το τελευταίο μάθημα διαλεκτικής: **“Άλλο πράγμα η παράταση και συνέχιση του προγράμματος και μνημονίου και άλλο πράγμα η παράταση και συνέχιση των δανειακών συμβάσεων χρέους”**.

Έτσι, από το ίδιο το βράδυ της ιταμής και αυθάδους πρόκλησης του τελεσιγράφου **Σόιμπλε** δια στόματος **Ντάισεμπλουμ** για λογαριασμό του eurogroup, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναγορεύσει το “σχέδιο Μοσκοβισί”, σχεδόν σε ...κομμουνιστικό μανιφέστο.

Τι και αν σε αυτό περιλαμβάνονται πολλαπλές δεσμεύσεις, μεταξύ των οποίων και η **αποδοχή της δέσμευσης για το σύνολο του χρέους**, έναντι όλων των κρατών μελών της Ένωσης. Τι και αν σε αυτό, εμπεριέχεται φυσικά η συνέχιση του προηγούμενου **μνημονίου**, που είναι **αναπόσπαστο μέρος των δανειακών συμβάσεων**.

Επισημάναμε από την πρώτη στιγμή, ότι αυτή η περιχαρής και δημόσια αναγγελία από τον Βαρουφάκη ότι θα υπέγραφε οποιαδήποτε στιγμή αυτό το **“καταπληκτικό κείμενο”**, αποτελούσε την **τρίτη μεγάλη υποχώρηση της κυβέρνησης** μετά την εγκατάλειψη της διαγραφής του χρέους και το πακέτο ποσόστωσης “συμφωνία στο 70% του μνημονίου, ισοδύναμα μέτρα για το 30% που έχουμε διαφωνία”.

Πολλοί, αντίθετα, το είδαν σαν “ευφυή κίνηση” της κυβέρνησης απέναντι στη Μέρκελ.

Και να τώρα που η κυβέρνηση σήμερα θα κάνει **αίτηση “συνέχισης των δανειακών συμβάσεων υπό όρους”**, στη βάση του κειμένου Μοσκοβισί!

Η Αθήνα θα ζητήσει λοιπόν μια παράταση της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης. «Κατά μερικούς μήνες», δήλωσε το βράδυ της Τρίτης, μιλώντας στο δημόσιο γερμανικό τηλεοπτικό δίκτυο ZDF, ο υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης. «Οφείλουμε να παρατείνουμε τη δανειακή σύμβαση κατά μερικούς μήνες για να έχουμε αρκετή σταθερότητα, ώστε να μπορέσουμε να διαπραγματευθούμε μια νέα συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ευρώπη» επισήμανε από τις Βρυξέλλες ο υπουργός Οικονομικών.

Προς ώρας, αν κάποιος συμφωνεί με αυτή την **ανεστραμμένη διαλεκτική** του ΣΥΡΙΖΑ, είναι, για τους δικούς του λόγους, μόνο ο ...Σόιμπλε, που έσπευσε ήδη να διευκρινίσει πως πρέπει να υπάρξει ρητή αποδοχή για παράταση του μνημονίου.

Προς ώρας... Στο κάτω κάτω “διαπραγμάτευση γίνεται”. Και οι απέναντι έχουν βάλει στο τσεπάκι τους μια εξαιρετικά σημαντική και ρητή δέσμευση παράδοσης και κατάθεσης όπλων της κυβέρνησης. Θα δουν αυτοί τι θα κάνουν... Όσο ξημερώνει, τόσο τους βγαίνει και τους περνάει.

Αν είναι σε κάτι συνηθισμένη η διαχειριστική αριστερά είναι στο να υποτιμάει την αστική τάξη, ακριβώς γιατί έχει ανάγκη να υποβαθμίζει τη σημασία των δικών της απαράδεκτων και ταπεινωτικών συμβιβασμών μαζί της. Το λογαριασμό όμως τον πληρώνουν άλλοι και αυτό δεν είναι παιχνίδι...

ΥΓ: Η χθεσινή μέρα ανήκει και στην επιλογή του Αλέξη Τσίπρα του Προκόπη Παυλόπουλου που ξαφνικά αναγορεύτηκε σε αθώα περιστερά. Ας μην προσθέσει τουλάχιστον κανείς **“Άλλο Παυλόπουλος, άλλο Πάκης”**